

Un vis izbăvitor

Lucian-Horațiu Hînsa

Singuri singuratici este frig să fim.
Dar chiar și-n vremuri întristate
Din a noastre inimi toate
Amintirile revin.

Când se scutur adunate
Florile înmiresmate
De-al tău cuget , de-al tău cântec
Noaptea fuge, norii lunec.

Și-mi vine a crede că și luna
Se ascunde înfiorată
De-a ta inimă curată
Ce înnoiește vara întruna.

Să fim deci apă de izvor,
Codru nemuritor,
Un soare înălțător,
Într-un vis izbăvitor.